

سینه

یالمار سوتدریترگ
له سوتدییهوه: کهریم تاقانه
(سوتد)

نازانم داخۆ عاشقی ژبانم، یان رقم لییه تی؛ به لām به هه موو ویست و هه وا هه وه سیکم هه وه توند خۆم پیتییه وه هه لواسیبه، نامه وی بزم، نا، نامه وی بزم: نه ئه مرۆ نه سیه یینی، نه ئه م سال نه سالی داها توو. له گه ل ئه وه یشدا جارێکیان، چه ندان سال بهر له ئیستا، خه ونیکم بیینی، خه ونیک که وای لی کردم خۆزگه بخوازم که هه رگیز له دایک نه بوایه م.

* * *

به تاقی ته نیا به شه قامیکی کړوکپ و چۆلوهۆلدا ده رۆیشتم، رۆژیکی سه ره تای به هار بوو که به فر ده توایه وه، دلۆیه ئاوی سه ریان، له بهر هه تاو ده دره وشایه وه. ده ریا چه ی بریقه دار، له سه ره شه قامه که ساز ده بوو که شینی ده نواند و دوو که لکیش و سه ربانی مالا نیش، له سۆنگه ی ئاسمانیکی که مرهنگی به هارییه وه، شین شینیک ده بریسکانه وه، ئه وه هه وا به هارییه ی که هه لمه ده مژی، به لām وه وه ک ده رمان و سوکنا ییده ری ئه وه خه مه نه یینییه بوو که له م کاته دا، ته نانه ت له خه ونیشدا، پوحمی ژه هراوی ده کرد، سه ره رای ئه وه یش هه ستم به نیگه رانییه کی تایبه ت ده کرد. داخۆ من هه ر به راستی ته نیا بووم؟ هه سستیکم هه بوو که که سیک له ته نیشتمه وه ری ده کا، به لām به پوونی نه مده بیینی کییه، چونکه بی برانه وه نیو هه نگاویک خۆی له پشتمه وه راده گرت؛ وه ختیکیش جارێک رووم وه رگیرا تا روخساری بیینم، ریک ئه وه کاته خه ربیک بوو مشی ده کرد و به و جوړه به شی زۆری روخساری خۆی به ده سته سه ره که شارده وه که با هه لیده وه شاندا، له پر هه ستم کرد به و لای شه قامه دا ده رۆم که هه تا وه که ده یگریته وه و ده یشکرا سینه ره که م بی که له و ریتگا سپییه دا دوام که وتوو، من خۆم له سۆنگه ی ئه وه هه وا به هارییه وه تۆزیک هه لām ته م تووش بوو بوو، بۆچی تووشی

سیبهره که یشم نه بووین؟

پیشتر هه‌رگیز به هوی سیبهره که مه‌وه هه‌ستم به شه‌مه‌زاری نه‌کردبوو، به‌لام نه‌مروۆ تۆزیک ئازاری دام، ده‌ستکیشی نووی و جلوه‌رگم پۆشیبوون؛ به‌لام سیبهره‌که‌م خۆله‌می‌شی و بی‌په‌نگ و هه‌ژار دیار بوو، بۆچی سیبهره‌که‌م ریک له‌م رۆژه خۆرتاوه‌دا دوام ده‌که‌وت، که ده‌رۆیشتم هه‌تا چاوم به‌کچیک بکه‌وی که عاشقیم؟ دل‌به‌ره‌که‌م هاته‌ پێشوازی، ده‌دره‌وشایه‌وه و بزهی له‌سه‌ر لیوان بوو، به‌لام شتی‌کیش له‌چاویدا ده‌بریسکایه‌وه که ده‌تگوت دل‌ویه‌فرمی‌سکی‌که! دوو گۆلی به‌ده‌سته‌وه بوو، یه‌کی‌کیان په‌م‌یه‌ی و نه‌وی دیکه‌یان سوور بوو، گۆله‌ په‌م‌یه‌یه‌که‌ی دامی؛ به‌لام له‌لای مه‌مکیدا سووره‌که‌یانی شارده‌وه که لاسکه‌که‌ی درکاوی بوو.

لیم پرسى:

- بۆچی گۆله‌سووره‌که‌ی یشم ناده‌یتى؟

وه‌لامی دایه‌وه و بزیه‌کی هاتی:

- جاریک نا.

له‌خه‌ونه‌که‌دا جوړیک هاته‌ پێش چاوم ده‌تگوت گالته‌جاریبه‌که‌ی له‌گه‌ل بزهی ژنه‌کانی لیوناردو‌دا وه‌ک یه‌کن.

ویستم قۆلی بگرم، به‌لام نه‌وه‌ له‌به‌رانه‌ردا ده‌ستی گرتم، ئیتر وه‌ک دوو مندال، ده‌ست له‌نیو ده‌ست، به‌ شه‌قامه‌که‌دا شوڤر بوینه‌وه، به‌نه‌قه‌ست لى گه‌رام به‌و لایه‌دا پروا که سیبهره‌که‌می لى بوو، بۆیه‌ پیتی پیتا نا و نه‌ما.

* * *

به‌لام خه‌ون خیراتر له‌کات ده‌گۆرئ.

شه‌قامه‌که‌که‌ پیتا ده‌رۆیشتین، وه‌ک تاویک پێش بوو، هه‌مان خانووی دارین و باخچه‌ی ئه‌ودیه‌و حه‌ساری سوور، به‌لام له‌گه‌ل نه‌وه‌پشدا شه‌قامه‌کی دیکه‌ بوو، چونکه‌ هیچ به‌فریک له‌گۆرئ نه‌بوو و هیچ ده‌ریاچه‌یه‌کی بریقه‌داریش که شین ده‌چووه‌وه، به‌هاری راسته‌قینه‌ هاتبوو، سپیداره‌کان ته‌واو پشکووتبوون و دارگیلاسی باخچه‌ی دراوسێکه‌مان خونچه‌ی گه‌وره‌ گه‌وره‌یان کردبوو، له‌ناکاویش تاریک داهااتبوو؛ ده‌روازه‌کانی نه‌و خانووچکانه، وه‌ک کونی ره‌شی نیو ته‌مومژی سه‌رگه‌ردانی خه‌ون دیار بوون، پیره‌میت‌ردیکیش که مه‌شخه‌لۆکه‌یه‌کی به‌ده‌سته‌وه بوو، به‌و ده‌ورو به‌رده‌دا ده‌خولایه‌وه و لیته‌ و له‌وی چرای داده‌گیرساند.

ئیمه‌ له‌نیو ده‌روازه‌ی ماله‌که‌مدا راوه‌ستاین، نه‌وه

مالیک بوو که من مندالیی خۆم تیتیدا گوزه‌راندبوو و ئیستایش سالانیکه‌ له‌گه‌ل شه‌قام و باخچه‌ و دارگیلاسه‌کاندا نه‌ماوه، ئیمه‌ له‌ زه‌رده‌په‌ردا راوه‌ستاین و به‌چه‌ دواین و ده‌ستی یه‌کترمان لاوانده‌وه؛ کاتیش له‌ ماچیکدا نوقم بوو.

لیم پرسى:

- نه‌ی گۆله‌ سووره‌که‌؟ ره‌نگه‌ سیس بووین؟

وه‌لامی دایه‌وه:

- نا، هیشتا سیس نه‌بووه، سه‌یری ئیره‌ که، له‌ سینگم چه‌قیوه و خۆتینی لى هیناوه، حه‌زیش ده‌که‌م بیده‌م به‌تۆ، به‌لام ناوێرم. نا، ناوێرم!

چاوی پر بوون له‌فرمی‌سک، دوایه‌ ده‌ستی راکیشا و گۆله‌که‌ی له‌به‌ر نه‌و تیزمالکی رووناکی زه‌رده‌په‌رده‌دا راگرت که له‌ده‌روازه‌که‌وه ده‌رژایه‌ ژووره‌وه، خۆم پى پانه‌گیرا، به‌هه‌ردوو ده‌ستم، ده‌ستیم گرت و گۆله‌سووره‌که‌م به‌ده‌مه‌وه نووساند و ماچیم کرد.

سه‌رم گیتز بوو، هه‌ردوو چاوم که‌وتنه‌ ریشکه‌وی‌شکه‌ و هه‌موو شتی‌کم له‌بیر چوو، به‌لام وه‌ختیک هاته‌وه‌ سه‌ر خۆم، نه‌وه‌، که عاشقی بووم، دوورتر له‌و چه‌ند ساته‌ی پێشوو، لیتمه‌وه راوه‌ستا، ره‌نگی به‌رووه‌وه نه‌مابوو و ئازاریک له‌سه‌ر ده‌مولتیوه‌ نه‌خشی به‌ستبوو، ویستم نزیک بیه‌وه، به‌لام تۆ سه‌یر، نه‌وکات سیبهره‌یک خزایه‌ نیوان من و نه‌وه‌وه، سیبهره‌که‌ خۆله‌می‌شی و که‌مه‌رنگ بوو و موور و نیشانی هه‌ژاری به‌نینه‌که‌کانیه‌وه بوو. ویستم پالیکی پیوه‌ بنیتم و لای بده‌م، به‌لام نه‌وه‌ له‌من به‌هیتزتر بوو؛ له‌حالی‌کدا زۆرانبازیان بوو، من و سیبهره‌که‌م، خۆشه‌ویسته‌که‌م تا ده‌هات ده‌خزایه‌ نیو زه‌رده‌په‌ری خه‌ونه‌که‌وه و دوور ده‌که‌وته‌وه.

له‌ده‌روازه‌که‌وه رۆیشتمه‌ ده‌روه‌وه و سیبهره‌که‌یش دوام که‌وت. له‌ده‌روه‌وه چیدیکه‌ به‌هار نه‌بوو، زه‌رده‌په‌ری زستان بوو، به‌فر تازه‌ باریبوو و له‌ژئیر ئاسمانیکی تاریک و خۆله‌می‌شیدا بریقه‌ی ده‌هات، به‌رده‌وامیش ده‌باری، من چیدیکه‌ رقم له‌سیبهره‌که‌م نه‌بوو، چونکه‌ پیر بووم و پشتم چه‌مابوو و هه‌موو شتی‌کم له‌بیر چوو بوو.

سالی ۱۸۹۸

سه‌رچاوه:

کۆمه‌له‌چیرۆکی Historietter، نویسنی Hjalmar Söderberg، سالی چاپ ۱۹۶۵، لاپه‌ره‌ ۴۲-۴۵.